

Uroczystą Mszą św., odprawioną w pierwszą niedzielę Adwentu w bazylice św. Piotra w Watykanie, rozpoczął się w Kościele katolickim Rok Życia Konsekrowanego, który potrwa do 2 lutego 2016 roku. Liturgii przewodniczył prefekt Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego kard. Joao Braz de Aviz, który również wygłosił kazanie. Z tej okazji Papież Franciszek napisał list apostolski „Świadkowie radości”, który skierował przede wszystkim do zakonników i zakonnic. Papież zwraca w nim uwagę na to, że osoby konsekrowane są powołane do doświadczania i pokazywania, że Bóg jest w stanie uspokoić nasze serce i uszczęśliwić nas bez potrzeby szukania szczęścia gdzie indziej. Radykalizm ewangeliczny jest dla wszystkich, ale osób zakonnych dotyczy on w sposób szczególny i ma to być dla nich zadanie priorytetowe. Papież pragnie, aby wskazywana już przez św. Jana Pawła II „duchowość wspólnoty” stawała się rzeczywistością i aby osoby zakonne były na pierwszej linii „podejmowania wielkiego wyzwania, które stoi przed nimi w nowym tysiącleciu: czynienia Kościoła domem i szkołą wspólnoty”. W Mińsku na rozpoczęcie Roku Życia Konsekrowanego podczas homilii Nuncjusz Apostolski Claudio Gugerotti zwrócił uwagę wszystkich zgromadzonych na ten fakt, że życie konsekrowane jest wielkim skarbem, a nie wyrzeczeniem się czegoś. Hierarcha zachęcił zebranych do dzielenia się wiarą i radością z każdym spotykanym na drodze życiowej człowiekiem. † Jeden z katolickich portali podaje, że na obecną chwilę na świecie jest ponad 620 zgromadzeń męskich oraz około 2800 zgromadzeń żeńskich. Na Białorusi też mamy zarówno męskie, jak i żeńskie zgromadzenia. Jest to niewątpliwie duchowy skarb naszego kraju. Myślę, że dla większości z nas osoby zakonne, a w sposób szczególny ze zgromadzeń żeńskich, kojarzą się z katechezą. Przecież sporo siostr zakonnych na naszych terenach zajmuje się katechizacją. Jako małe dzieci szliśmy i idziemy dzisiaj do salek katechetycznych, aby z ust siostry katechetki dowiedzieć się więcej o Bogu i życiu Kościoła. Po rodzicach właśnie siostry zakonne, katechetki, starają się nauczyć każdego z nas miłości do Kościoła. Przecież wychowanie młodego pokolenia w wierze i tradycjach Kościoła jest bardzo ważną i odpowiedzialną sprawą.

Jan Paweł II, mówiąc o życiu konsekrowanym, bardzo często podkreślał, że jest to życie Kościoła. Warto każdemu z nas, bez różnicy, do jakiego stanu należymy, włączyć się w życie Kościoła najlepiej, na ile by to było możliwe. Nie myślimy, że jeżeli ten rok jest przyznany

Rokiem Życia Konsekrowanego, znaczy nas to nie obchodzi. Przez modlitwę włączamy się w przeżywanie tego szczególnego czasu, bo dzisiejszy świat bardzo potrzebuje świadectwa i ofiarności od wszystkich, a nie tylko od osób konsekrowanych. Nie jest to łatwa sprawa dzisiaj, ale przeżywając adwentową porę w liturgii Kościoła, możemy nad tym się więcej zastanowić i zacząć realizować w swoim życiu. Głoszenie Ewangelii jest bardzo ważną sprawą, a szczególnie jeżeli jest ono życiem potwierdzone. Włączając się w życie Kościoła, możemy zrobić tak, że właśnie Kościół stanie się dla wielu ludzi domem i szkołą wspólnoty. Włączamy się wszyscy w przeżywanie tego duchowego skarbu, jakim jest poświęcenie się służeniu Bogu i ludziom.

Na Białorusi w ramach przygotowań do uroczystości objawień Fatimskich przeżywamy również Rok Nawrócenia. Każdy z nas potrzebuje nawrócenia, zmiany swojego życia poprzez nadanie jemu ewangelicznego kierunku. Niech nasze życie stanie się żywym przykładem nawrócenia do nowego życia, które każdemu z nas daje Bóg. Niewątpliwie o nawróceniu jeszcze wiele usłyszymy i przeczytamy, a przez nawrócenie wszyscy będziemy stanowić ten sam żywy Chrystusowy Kościół, do którego należymy od chrztu świętego. Niechże więc ten bogaty w treści Ewangeliczny rok dla każdego z nas stanie się wspaniałą duchową wędrówką.